

Nu kan nok Mindretallet ved at forlade den Vej, som Højre var inde paa i Fjor i Februar, søge at komme bort derfra; men det *har* jo været med til at sige A, og saa bliver det nødt til at gaa til Vejs Ende og at tage Konsekvenserne. Vi Socialdemokrater ville ikke unddrage os Konsekvenserne af, hvad der her sker; vi maa have en Aktielov, en Banklov og en Sparekasselov med et ganske andet Præg end det liberalistiske Præg, som vor hidtilværende Lovgivning — eller paa store Felter Mangel paa Lovgivning — hidtil har haft. Og vi Socialdemokrater gaa videre; en saadan Lovgivning kan være et godt Overgangsled, men vi maa videre til Bankvæsenets og Sparekassevæsenets samfundsmæssige Organisation. Skal Staten i Fremtiden staa saaledes, som den efter de Præcedentia, her skabes, bliver nødt til, at den ikke kan unddrage sig at gribe ind, naar det kniber, med rede Penge, med mange Millioner, maa den ogsaa sørge for, at det under de normale Forhold gaar saaledes, at der ikke opstaar saadan Fare. Lad derfor Sparekassevæsenet og Bankvæsenet blive organiseret under Staten, hele Folkets fælles Organ; lad Folket faa virkeligt økonomisk Selvstyre paa dette Omraade, og lad det ikke være nogle private Kredse af Kapitalister og Pengemænd eller andre, der sidde her og skalte og valte med Landets Pengevæsen, som er det vigtigste i Folkets Økonomi. Lad det være Folket selv, der tager disse Sager i sin Haand; lad det være Staten, som gennem dette Organ eller andre Organer tager dette i sin Haand og organiserer det samfundsmæssigt, saa Befolkningen bliver garanteret imod Svindel, saa at Staten ikke fremtidig skal gribe ind og spæde til med Millioner og atter Millioner.

Ud fra disse Betragtninger ville vi stemme for det foreliggende Forslag; vi ere ikke bange for Konsekvenserne; men dernæst er vor Hovedbetragtning i Øjeblikket den, at Landets Erhvervs- og Forretningsliv ønsker eller kræver en Afslutning, og at der ikke fra nogen Side er anvist nogen anden Vej til at naa til en saadan officiel Afslutning af Bankkrisen end den her foreslaaede.

Birck: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har altid staaet for mig som en udmærket Debattør og i sine bedste Øjeblikke som en fortræffelig Dialektiker, og de Egenskaber viser han jo ogsaa i Dag, men jeg maa tilstaa, at det forekommer mig, at det ærede

Medlem har en større Evne til at overbevise sin egen Samvittighed, end han har til at overbevise andre Menneskers Forstand. Det var jo en lang Tale, det ærede Medlem holdt, ikke saa meget til Oplysning af Sagens Realitet som til at bevise for sig selv og andre, vel ikke, som Henrik IV. sagde, at Paris er vel en Messe værd, men som vi nu skulle sige: Fredericia er vel en Messe værd. Jeg skal kun sige til det ærede Medlem, at vi virkelig allesammen beundre ham for den Maade, hvorpaa han gennemgaar Alfabetet, kommer til at springe en hel Del mellemliggende Bogstaver over, begynder med den udvidede Bankgaranti og ender med den socialistiske Stat. Han er dog saa elskværdig at erklære, at han er ikke helt sikker paa, at vi ere enige om, hvorledes Alfabetet skal skrives. Jeg maa tilstaa, at jeg dog havde troet, at det ærede Medlem var enig med sig selv og os andre om Bogstavernes Følgeorden, jeg troede ikke, at vi paa dette Punkt skulde blive uenige, selv om vi ere uenige om meget andet.

Overfor den ærede Ordfører (Pinstrup) maa jeg sige, at jeg først og fremmest beklager en, saa vidt jeg kan se, rent tilfældig og ikke villet Ombytning i Betænkningen, der har foraarsaget Socialdemokratiets begyndende Samvittighedsnag, idet Socialdemokratiets Navne ere tagne ud og satte bagefter, hvorfor Flertallets Betænkning kommer til at staa som Udtryk for hele Udvalgets Mening og ikke blot for Flertallets. (*Ordføreren* [Pinstrup]: Jeg har gjort opmærksom paa det). Ja, den ærede Ordfører har gjort opmærksom derpaa, og deraf ser jeg ogsaa, at det er en Tilfældighed, og at Skylden i Virkeligheden ligger andre Steder; det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) er der som i saa mange andre Ting det ringe Redskab.

Udvalget har jo haft et meget stort Materiale for sig, og jeg har tilladt mig at sætte mig saa godt ind i dette Materiale, der ingenlunde er fuldstændigt eller udtømmende, som muligt i den Tid, der var levnet mig. Jeg har gjort det, fordi jeg havde det Skøn, at Tinget vilde have nogen Interesse af at vide, hvad der egentlig er sket i Bankkomiteen, og hvor egentlig de springende Punkter ere, og idet jeg har tilladt mig at gøre denne min Betænkning ret udførlig, kan jeg til Gengæld skaane det høje Tings Tid i Dag og være ganske kortfattet, og paa den Konto antager jeg, jeg faar dets Tilgivelse.

Jeg vil først indrømme overfor Bank-